

Inleiding

Jongens en meisjes,

Soms weet je of dat wat je gedaan hebt goed was of fout, zonder dat je moeder iets zegt. Dat kun je aan haar gezicht zien.

Wanneer ze blij kijkt was het goed, wanneer haar gezicht op onweer staat niet.

Een gezicht spreekt boekdelen, tenminste bij sommige mensen...

In de Bijbel lezen we over Gods gezicht, over Gods aangezicht. Over hoe de Heere God naar ons kijkt. En daar wil ik vanmiddag met jullie over nadenken.

We doen dat aan de hand van de woorden die we lezen in Numeri 6 vanaf vers 22. Lees maar mee.

Numeri 6:22-27

22. En de HEERE sprak tot Mozes: 23. Spreek tot Aäron en zijn zonen en zeg: Zo moet u de Israëlieten zegenen, door tegen hen te zeggen: 24. De HEERE zegene u en behoede u! 25. De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig! 26. De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede! 27. Zo moeten zij Mijn Naam op de Israëlieten leggen; en Ik zal hen zegenen.

Leven voor Gods aangezicht, onder de zegen van de Heere. Jullie als hervormde gemeente van Wekerom en wij wanneer we naar Noordeloos vertrekken.

Dan ben je gezegend!

Verkondiging naar aanleiding van Numeri 6

Ik heb boven de preek geschreven: Gezegend!

Gemeente van Jezus Christus,

Wat is mooier, rijker dan afscheid te nemen met een zegen

Een zegen die de Heere God Zelf formuleerde en doorgaf aan Mozes met de opdracht voor de priesters, voor Aäron en zijn zonen, om die zegen op Zijn volk Israël te leggen

Een prachtige en rijke zegen als afsluiting van de eerste zes hoofdstukken van Numeri:

De HEERE zegene u en behoede u!

De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig!

De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede!

Wanneer we wat terugbladeren zien we in de voorgaande hoofdstukken dat God orde aanbrengt in het legerkamp van de Israëlieten. Die orde werd vooral zichtbaar wanneer de Israëlieten in de woestijn op een plaats kwamen waar ze een tijdje zouden blijven.

Alles ging in een vaste orde, die strak gehandhaafd werd, zowel bij het opbouwen als bij het afbreken van het kamp. Alle stammen wisten hun plaats en taak. De tent van de samenkomst in het midden, de verschillende stammen eromheen, altijd op dezelfde manier.

Het opbouwen en afbreken van de tabernakel was de taak van de levieten. En ook zij wisten precies wie waarvoor verantwoordelijk was.

Nadat de Heere het kamp georganiseerd heeft en de dienst aan het heiligdom op orde is, lezen we in de hoofdstukken 5 en 6 dat Hij nog een stapje verder gaat. Nu stelt Hij de heiligheid van het legerkamp zelf aan de orde.

Gemarkeerd door de woorden 'De HEERE sprak tot Mozes' geeft Hij regels met het oog op lichamelijke onreinheid, op diefstal en achterdocht en allerlei zaken die niet alleen de onderlinge relaties verstoren maar bovenal niet passen bij Gods heilige aanwezigheid. Want Gods heiligheid vraagt om toewijding, om volledige toewijding aan God. Een toewijding zoals die bijvoorbeeld zichtbaar wordt in het nazireeërschap.

Vier keer geeft de Heere Mozes de opdracht om tegen de Israëlieten te spreken over die orde en heiligheid, over de toewijding aan God en over de menselijke verantwoordelijkheid wanneer het gaat om het leven met God. Dan verandert de toon en lezen we in de tekst van vanmiddag:

Spreek tot Aäron en zijn zonen en zeg, zo moet u de Israëlieten zegenen.

Dit is een boodschap een opdracht voor de mensen die apart gezet zijn voor de dienst aan God. Een priesterlijke taak, zodat er in mijn Bijbeltje boven staat: *De priesterlijke zegen.*

Nu alles geregeld is wat met het aardse leven en het dienen van God te maken heeft, blijft er voor de HEERE niets meer over dan Zijn volk te zegenen. Een taak die Hij opdraagt aan Aäron en zijn zonen. Zij vertegenwoordigen Hem op aarde en moeten in Zijn Naam een zegen uitspreken over het hele volk.

Een koninklijke zegen die duidelijk maakt dat alles in dit leven om de Heere God draait. Om Zijn bescherming en nabijheid, om een leven in vrede voor Zijn aangezicht.

De HEERE zegene u en behoede u!

De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig!

De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede!

Aäron en zijn zonen, de door God aangestelde priesters, krijgen de opdracht om die zegen in de Naam van de HEERE, van de God van het verbond, op het volk van het verbond leggen.

Want ook al ben je volk van God, dan nog heb je Zijn bewaring en bescherming nodig en blijf je afhankelijk van Zijn genade. Het is het licht van Gods aangezicht dat vrede geeft.

Iedere keer wanneer het volk na de dienst in de tempel of tabernakel naar hun tent werd gezonden, iedere keer dat ze de heilige ruimte van het huis van God verlieten en de wereld weer introkken, klonk deze zegen.

Een zegen op het moment dat je de tempel verlaat, op de drempel van het huis van God. Diezelfde zegen klinkt ook in de gemeente van het Nieuwe Testament. Iedere zondag weer.

De HEERE zegene u en behoede u!

De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig!

De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede!

Drie regels, die je elk in twee stukjes kunt knippen. In het eerste stukje van elke zin zie je wat God doet, in het tweede stukje wordt duidelijk wat dat in ons leven betekent.

Rabbijnen zeggen ons dat je achter deze zegen het hart van God hoort kloppen. God laat Zich in deze zegen in het hart kijken. Dat zie je goed, wanneer je die zinnen één voor één bekijkt.

De Heere zegene u.

Zo begint de eerste regel van deze priesterlijke zegen. Maar weet jij wat dat betekent? Weet jij wat zegenen betekent en wat je eraan hebt dat je gezegend bent?

Misschien dat je die woorden aan het einde van de dienst niet eens meer echt hoort. Je bent er zo aan gewend dat ze je niet langer opvallen. Het hoort er gewoon bij, betekent dat we naar huis gaan.

Misschien heb je het jezelf weleens afgevraagd wat het betekent om door God gezegend te zijn

Die zegen van God komen we al direct in het begin van de Bijbel tegen, in het boek Genesis bij de schepping van de mens is het eerste wat God doet die mens zegenen.

God schiep de mens naar Zijn beeld, naar het beeld van God schiep Hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen en God zegende hen.

Op die manier laat de Heere God zien dat Hij tevreden is. Ons bestaan geeft Hem vreugde. De Heere God geniet van Zijn werk, in het bijzonder nu de mens Zijn beeld toont aan de hele schepping. Daarom lezen we:

En God zag al wat Hij gemaakt had en zie; Het was zeer goed.

We weten allemaal wel dat het zo goed niet gebleven is. We zien het om ons heen. Denk maar aan de pandemie waar we middenin zitten. Aan de vervolging van christenen in Noord-Korea of de kampen waarin China de Oeigoeren opsluit en het gemak waarmee het leger in Myanmar protesterende burgers doodschiet.

Of denk maar aan dat meisje of die jongen in de klas, die door iedereen gepest wordt.

De zonde heeft zijn intree gedaan in deze wereld, en toch...

De Heere God laat niet los waar Zijn hand aan begonnen is. Hij houdt vast aan die zegen waarmee Hij de eerste mensen zegende.

Die zegen is het fundament onder ons leven, de basis van ons bestaan. Daar leven we van en daar leven we uit.

Die zegen wordt ook zichtbaar in ons menselijk bestaan, in de geboorte en opvoeding van onze kinderen, in ons werk en het beheer van de schepping.

We zijn aan de ene kant volledig afhankelijk van die zegen. Maar door God gezegend zijn geeft ook verantwoordelijkheid.

De Heere zegent ons en ieder mens ervaart wel iets van die zegen. Maar niet alle mensen benoemen het ook zo. Niet ieder mens neemt die verantwoordelijkheid.

En juist dat is de roeping van Israël en van ons als gemeente van het Nieuwe Testament, als christenen, om in een leven van dankbaarheid zichtbaar te maken Wie God voor jou is.

Daar ging het over in de voorgaande hoofdstukken, waar de Heere God sprak over orde en heiligheid en over toewijding. Zo moesten de Israëlieten zichtbaar maken dat zij anders waren dan de volken om hen heen. Anders dan de volken zonder God.

Maak ook jij dan door je leven iets zichtbaar van God. Neem je verantwoordelijkheid wanneer het gaat om het leven met God. In je dagelijks leven, op je werk en in je gezin, maar ook wanneer het gaat om de kerkelijke gemeente.

Door uit dankbaarheid zo te leven wordt ook voor de wereld om je heen zichtbaar dat jij je gezegend weet.

Misschien dat je weleens twijfelt aan de zin van je bestaan of dat je erdoor heen zit en denkt: wat stel ik nu helemaal voor, wat is de zin van alles wat ik in dit leven doe.

God geeft iedere keer voordat jij de kerk verlaat antwoord op die vraag door je te zegenen en zo ook tegen jou te zeggen: Je mag er zijn, je bent er met Mijn goedkeuring en instemming. Mijn zegen rust op jouw leven en op het werk van jouw handen.

De Heere zegene u en behoede u.

Dat behoeden, bewaren, wordt prachtig uitgelegd in Psalm 139.

God omringt ons door Zijn zegen, Hij omringt ons van voren en van achteren en Hij legt Zijn hand op ons.

Ik heb Psalm 139 altijd zo begrepen dat God Zijn handen om ons heen legt, zodat we in Zijn handen verborgen zijn, beschermd.

Die bewaring komt dus uit Zijn zegen voort en heeft alles met genade te maken. Vandaar dat we in de volgende regel lezen:

De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig.

Wanneer je naar het gezicht van mensen kijkt zie je soms iets van de ziel, zie je soms hoe iemand zich voelt.

Je ziet de wanhoop in zijn ogen, de woede of het verdriet. Ogen functioneren dan als de spiegel van de ziel. Daarom kun je aan iemands gezicht zien of hij vrolijk of verdrietig is. En dat zegt ook iets over die woorden

De Heere doe zijn aangezicht over jullie lichten.

Lichten. Oplichten. Vriendelijk of vrolijk kijken.

De Heere doe zijn aangezicht over jullie lichten.

Dat wil dan ook zeggen dat God vriendelijk en met liefde naar ons kijkt. Er klinkt iets van Psalm 96 in door, waar over Gods vriendelijk aangezicht gezegd wordt dat het vrolijkheid en licht heeft.

Wanneer je de hele Bijbel doorleest is dat best verrassend. Je zou het niet verwachten. Je leest toch ook met enige regelmaat dat we God best vaak een reden geven om Zijn aangezicht voor ons te verbergen. En wanneer dat gebeurt voorspelt dat weinig goeds. Wanneer God Zijn aangezicht voor ons verbergt dan zijn we aan onszelf overgeleverd, aan onze zonden.

Zoals we dat ook zien in de geschiedenis van Israël. God kan hun zonden niet aanzien, Hij kan er niet naar kijken. Want wanneer Hij er wel naar kijkt, dan is Zijn gezicht donker en Zijn blik vernietigend

Misschien kun jij dat bij je ouders ook wel zien. Herken je dat wanneer je iets gedaan hebt waar ze niet blij van werden. Je kon aan hun gezicht zien hoe laat het was, hoe boos of verdrietig ze waren.

En hoe zou God ons dan zien? Kijkt Hij boos of kijkt Hij vriendelijk? Doet Hij zijn aangezicht over je lichten of wendt Hij Zijn aangezicht van je af?

Eerlijk gezegd zou het laatste het meest logisch zijn. We hebben geen recht op Gods vriendelijk aangezicht.

Wanneer de Heere God als een vader naar ons kijkt, ziet Hij dat we verkeerde dingen doen. Ruzie maken. Jaloers zijn.

En toch is het anders geworden, Gods ogen lichten op wanneer Hij ons ziet. Hij is vriendelijk en blij. De reden daarvan zien we op Golgotha, waar God Zijn gezicht van Jezus afwendt. Hem onderdompelt in Zijn toorn over onze zonden en overlevert aan de machten van de duisternis. Die machten van de duisternis grijpen hun kans en maken het Jezus zo moeilijk dat Hij het uitroept:

Mijn God, Mijn God, waarom heeft U Mij verlaten?

Mijn God, Mijn God, waarom heeft U Mij verlaten?

Jezus zag Gods gezicht niet meer toen Hij aan het kruis de last van onze zonden droeg. Maar toen de prijs betaald was gaf Hij Zijn Geest in de handen van Zijn hemelse Vader. Die wekte Hem op de derde dag op uit de dood zodat Jezus opstond.

Daarom zien wij wanneer we naar de opgestane Jezus kijken juist Gods vriendelijke aangezicht. God ziet ons

wanneer wij wegkruipen achter het bloed van Jezus en kijkt ons ondanks alles vriendelijk en vol liefde aan, om Jezus' wil. Over die genade gaat het. Die wordt ons zegenend meegegeven.

De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig.

Het is Gods zegen en genade dat Hij toch naar ons wil kijken. En meer nog, dat Hij ons vrede wil geven zoals we in de derde regel van de zegen horen.

De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede.

Opnieuw lezen we over Gods aangezicht, over het verheffen van Zijn gezicht. Daarmee zegt de Heere dat Hij Zijn nek uitrekt om jou in de gaten te houden.

Ik heb dat weleens zien gebeuren bij een doopdienst, dat een opa of oma heel rechtop ging zitten om het goed te kunnen zien. Of dat een neefje of nichtje op de bank ging staan, om maar niets te missen.

Toch gaat het hier nog een stapje verder. In deze woorden gaat het nog dieper. De Heere bedoelt dat Hij naar ons kijkt met speciale genegenheid, met warmte en verwachting.

Misschien zie je het weleens bij je vader en moeder dat ze op een manier naar elkaar kijken waaraan jij kunt zien dat ze van elkaar houden, dat ze ervan genieten om bij elkaar te zijn

Nu zegt God dat Hij Zijn aangezicht over ons verheft. Dat Hij Zijn oog op ons heeft laten vallen, op u en jou.

Dat Hij Zijn nek uitrekt om je te zien om zo dicht mogelijk bij je te komen. Want je bent voor God niet een van de velen, je bent voor Hem geen nummer, maar een uniek mens.

Zijn liefde en genegenheid gaan naar je uit, daarom stuurde Hij Zijn Zoon. Jezus is het levende bewijs van Gods verlangen naar de redding van Zijn schepping, naar jouw redding.

Je zou kunnen zeggen dat Hij ernaar uitkijkt om een nieuwe relatie met je aan te gaan. Om opnieuw van je te kunnen genieten en weer vreugde aan je te kunnen beleven. Wanneer God ons zo aankijkt, ons zo zegent, dan geeft dat vrede, 'Shalom' staat er in het Hebreeuws. Een vrede die betrekking heeft op ons hele mens-zijn. Geestelijk en materieel. Zodat onze relatie met God en onze relatie met elkaar het verzoenende werk van Jezus zichtbaar maakt, zodat de harmonie, de vrede die er tussen God en ons om Jezus' wil is ontstaan zichtbaar wordt in het geluk dat we in ons leven ervaren. Ergens vat de Heere God met deze zegen het hele Evangelie samen. Hij bevestigt ons bestaan en zegent het werk van onze handen. Hij is ons genadig, omdat wij door te schuilen achter Jezus' bloed Zijn vriendelijk aangezicht zien. Hij schenkt ons Zijn gemeenschap en Zijn vrede.

Toch is die zegen van God geen automatisme, zoals we zien wanneer Mozes aan het einde van zijn leven het volk van Israël de keuze voorlegt tussen de zegen van een leven met God en de vloek van een leven zonder God.

Ik roep heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u: het leven en de dood heb ik u voorgehouden, de zegen en de vloek! Kies dan het leven, opdat u leeft, u en uw nageslacht, door de HEERE, uw God, lief te hebben, Zijn stem te gehoorzamen en u aan Hem vast te houden.

Dit is de last van een predikant. Zegen en vloek heb ik u voorgehouden. Wat is je keus? Wordt in jouw leven het werk van de Heilige Geest zichtbaar?

De zegen van een leven met God?

Of de vloek van een leven zonder God.

Het is een keus zoals wij die nog steeds iedere dag opnieuw maken, ook een wilsbeslissing, waarin het werk van de Heilige Geest zichtbaar wordt. Het werk van die Geest Die als hoofdtaak heeft om ons mensen te verbinden aan de levende God, door ons te wijzen op de gekruisigde Christus. Die verbinding wordt zichtbaar in de zegen die de priesters in Gods Naam op het volk van Israël leggen En lezen we dan in vers 27:

Zo moeten zij Mijn Naam op de Israëlieten leggen en Ík zal hen zegenen!

Het meest wonderlijke is de genade die uit deze woorden spreekt.

Ik, God, zal hen zegenen!

De priesters spreken, maar God belooft op hun woorden te zegenen en dan ben je gezegend! Daarom is die zegen uit Numeri 6 niet alleen een gebed, maar ook een belofte.

God zal zegenen.

Die belofte van God wordt iedere zondag weer herhaald, op ons gelegd, voordat we de heilige ruimte van Gods huis verlaten. Een belofte aan de gemeente van Wekerom, ook aan degenen die nog niet tot geloof gekomen zijn, want ook zij wandelen voor Gods aangezicht, onder het oog van de hemelse Vader.

Wat een voorrecht om bij dit afscheid gezegend uit elkaar te gaan, wetend dat Zijn liefde ons samenbindt, dat Zijn oog op ons is.

Op de gemeente van Wekerom.

Op het gezin Burggraaf.

Op de gemeente van Noordeloos.

Amen